

Тя си на слънце гледаше
 И на слънце си думаше:
 „Декъ са не чуло, разбрало,
 „Мома войвода да бжде!
 „Мома войвода да бжде
 „На седемдесетъ юнаци,
 „На седемдесетъ и седемъ!
 „Развѣла Рада байряци,
 „Повела рада юнаци;
 „Да шѣта гора зелена,
 „Да шѣта трева зелена,
 „Подъ тая бука зелена,
 „По тая Стара Планина,
 „При студено-то кладенче!
 „Рада дружини думаше:
 — Дружино, вѣрна, зговорна!
 — Хайде на нишанъ хвъргаме,
 — Който си прѣстенъ прекара,
 — Той ще ни бжде войвода
 — На седемдесетъ юнаци,
 — На седемдесетъ и седемъ.
 „Сички на нишанъ хвъргаме,
 „Никой прѣстенъ не прекара,
 „Рада си вдигна пушка-та,
 „Рада си прѣстенъ прекара,
 „Дружина викатъ съ единъ гласъ:
 — Рада ще бжде войвода
 — На седемдесетъ юнаци,
 — На седемдесетъ и седемъ.
 „Де гиди Рада войвода!
 „Де гиди сѣнка дебела!
 „Де гиди вода студена!
 „Де гиди бгнѣ печено!

Въ Росс. Егорьевъ день, Юрьевъ день, Ягорій. Въ Укр. Юря,
 Юрася, Юрко. Въ Червон. Руси. Ирѣ. У Мацѣвскаго Ярѣ или
 Юра. У Серб. Джуржовъ данъ. Въ Бѣлоруссiи почитаютъ Егорья
 въ видѣ коня. Дѣвушки пляшутъ около коня и поютъ:

Разыграся юря коникъ
 Залаценьки коникъ.